

14 æg i Sløruglekasse

Af Bjarne Nielsen & Klaus Dichmann

Dagen før Kristi Himmelfart, d. 20. maj d.å., blev vi ringet op af en gårdejer fra Als, der fortalte, at han havde fundet en død slørugle i sin lade, og at han troede, at det var hannen fra deres ynglepar. Han havde også en mistanke om, at sløruglen kunne være død af forgiftning. Gårdejeren havde nemlig set hannen komme flyvende til kassen med en rotteunge i klørerne, og han ved, at naboen er meget rundhåndet med at lægge rottegift ud.

Mistanken om forgiftningen kan også skyldes, at vi sidste år fandt en anden slørugle på gården. Den blev undersøgt på serumlaboratoriet i Aarhus, hvor man fandt ud af, at den var død af indre blødninger. De fleste typer rotte- og musegift virker antikoagulerende, dvs. at blodets evne til at størkne nedsættes med det resultat, at dyret dør af indre blødninger i løbet af nogle få dage.

Kristi Himmelfartsdag blev den nye, døde slørugle hentet, og den er nu sendt ind til serum-laboratoriet for også at blive undersøgt. Ved samme lejlighed blev ynglekassen inspiceret, og det viste sig, at den indeholdt 7 fine, hvide slørugleæg. Hvis det, som formodes, var hannen, der var død, ville der nok ikke være nogen håb om, at hunnen alene skulle kunne klare at udruge og opfostre nogen unger - og da slet ikke 7 af slagsen. Så medmindre der var tale om en fremmed fugl, måtte vi nok se i øjnene, at der ikke kom unger på denne lokalitet i år.

D. 30. juni ville vi have syn for sagen. Vi ville have vished for, om det var hannen, der var død. Så derfor inspicerede vi kassen sammen med gårdejeren. Da vi satte en stige op til kassen kom først en siden endnu en adult slørugle farende ud og fløj ned i modsatte ende af laden. Det var allerede et godt tegn - at der var to voksne fugle. Så kunne det tænkes, at det ikke var hannen, der var afgået ved døden. Og da vi kikkede i kassen, mødte der os endnu et herligt syn. Der lå ikke mindre end 14 æg!

Det er et meget stort antal for en slørugle, men i litteraturen oplyses flere steder, at sløruglen kan lægge op til 11 æg (*Nyholm, Niels: Øjne i mørket - om natugler*. S. 49-50. Skarv's naturbøger. 1977).

Et par steder nævnes sågar muligheden for 12 æg (*Rosendahl, Sigurd: Ugler i Danmark*. S. 13-23. DOC. 1973 samt *Kappeler, Markus: Ugler*. S.12-14. Skarv's natur-bibliotek. 1991). Desuden havde Peter Samuelson i Angeln lige syd for den dansk-tyske grænse i 1996 2 par slørugler med hver 12 unger (pers.medd.). Så store kuld er en mulighed hos sløruglen, når omstændighederne er optimale.

Vi hælder dog mest til den antagelse, at det rent faktisk var hannen, der døde i maj måned, og at hunnen derefter meget hurtigt har fundet sig en ny mage. Parret har fået sig et nyt kuld æg, og det, vi nu ser, er faktisk to kuld på hver 7 æg. Alle æggene var rene og hvide. Der var ingen synlige forskel på dem, så det var ikke muligt

at se, om æggene tilhørte et eller flere kuld. Vi må derfor væbne os med tålmodighed og afvente, at en del af æggene forhåbentlig er befrugtet og klækkes i løbet af de næste 3-4 uger.

Ud over de to nævnte dødsfald, fandt vi sidste sommer resterne af to døde unger fra 1996. Begge ungerne havde udviklet fuld fjerdragt. Den ene var næsten hel, medens der kun var vingerne tilbage af den anden. Begge var helt mumificerede af at have ligget under halmen i næsten 1 år. Herudover blev en af de fire 1997-unger aflivet på dyrehospitalet i Augustenborg efter at have været i klammeri med en kat.

Så man må sige, at sløruglerne på denne lokalitet har været hårdt spændt for af skæbnen. Det kan også være, at det. Vi ser her, er det almindelige billede for arten på en lokalitet, og at vi har været heldige at få et indblik i dette liv, fordi der bliver holdt så godt øje med sløruglerne på gården. Men det er under alle omstændigheder spændende at få lov at være vidne til.